

Макс Нордау.

Миналогодишната муха.

Ти знаешъ какъ става съ мухитѣ наесень. Щомъ почне да става студено, тѣ кацатъ по прозорцитѣ, бавно летятъ, и ако ги бутнешъ съ прѣстъ, лесно падатъ и умиратъ.

Живѣла нѣкога една голѣма муха на име Дзумъ-Дзумъ. Единъ топълъ лѣтенъ день, когато прозорецътъ на кухнята билъ отворенъ, тя влѣзла вътрѣ и останала тамъ. Въ кухнята имало разни нѣща и тамъ се много харесало на мухата. Въ шкафа имало винаги кѣсчета захаръ, а на масата остагъци отъ млѣко и кафе, та тя могла винаги да се нахрани и напие. Винаги слѣдъ вкусната си закуска Дзумъ-Дзумъ внимателно си измивала муцунката, изтривала си лапитѣ и крилцата и слѣдъ това любопитно гледала готвачката Мария като шега около печката, какъ поставя сждоветѣ съ ястие, туря солъ, приправки и вади пѣната му. Дзумъ-Дзумъ се мжчила да отгатне тогача какво ще си кусне послѣ. Когато пѣкъ слугинята не била въ кухнята, Дзумъ-Дзумъ отивала въ дупката при щуреца на гости и любезно си приказвали. А щурецътъ не